

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00452 / 1.02.2020 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

- A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.**

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS)	
	Suspicious work
OS	IAVORENCIUC Emanuel. <i>Ordinul Templierilor. Între istorie și legende</i> . Timișoara: Hyperliteratura. 2019.
OA	* * *. Raymond du Puy. 14 September 2004. Disponibil la / Available at: https://en.m.wikipedia.org/wiki/Raymond_du_Puy . Ultima accesare / Last accessing: 18.01.2020.
Sursa suspiciunii:	
NECŞE Karina și TODIKA Raul-Alexandru. Recenzie extinsă: Emanuel Iavorenciuc, „Ordinul Templierilor. Între istorie și legende”, Timișoara, Editura Hyperliteratura, 2019. Disponibil la: https://www.academia.edu/41268426/Recenzie_Emanuel_Iavorenciuc_Ordinul_Templierilor._%C3%8Entre_istorie_%C8%99i_Legende_Timi%C8%99oara_editura_Hyperliteratura_2019 . Ultima accesare: 23 ianuarie 2020.	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
P.01	p.62 fila 1
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

- B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.**

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișă de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor fragmente (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
2.	Preluarea unor fragmente (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista initială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefete care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Alte argumente particolare: a) Preluările de poze nu indică sursa, locul unde se află, autorul real sau posibil.

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiul este definit prin textul legii¹.

„...plagiul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspionate de plagiul³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspionată de plagiul în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definite.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii prelui.
- vi) Piese de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleasi premise cu aceleasi concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiului: bună-conduță, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiul. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Emanuel Iavorenciuc

ORDINUL TEMPLIERILOR

Între istorie și legende

Hyperliteratura

Copyright © Hyperliteratura, 2019, pentru prezenta ediție și traducere.

www.Hyperliteratura.ro
www.Facebook.com/Hyperliteratura
www.Instagram.com/Hyperliteratura
e-mail: office@hyperliteratura.ro

DISCLAIMER: Pentru o viață sănătoasă, consumați minimum două cărți pe lună.

Detalii online despre carte:
www.Hyperliteratura.ro/produs/Ordinul-Templierilor

Publicarea cărții *Ordinul Templierilor. Între istorie și legende* a fost realizată prin suportul publicului, o parte din fondurile necesare tipăririi fiind strânse printr-o campanie de crowdfunding inițiată de Hyperliteratura pe platforma Sprijina.ro.

Majoritatea elementelor grafice și a picturilor au ca sursă The Wellcome Collection, iar o parte din ilustrații au fost realizate special pentru acest proiect de Anna Elena Puiu.

Referenți științifici: lect. univ. dr. Vasile M. Demciuc, conf. univ. dr. Florin Pintescu

Corecțură: Adrian Pârvu
Redactare: Andrei Ruse
Tehnoredactare: Dan Iancu

Copertă: Andrei Ruse
Fotografie copertă © Marco Santiago

Tiraj 1 (noiembrie 2019): 1.000 exemplare

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
IAVORENCIUC, EMANUEL
Ordinul Templierilor / Emanuel Iavorenciuc. - Timișoara : Hyperliteratura, 2019
ISBN 978-606-94821-6-2

821.135.1

Drumurile erau străbătute de pelerini, care erau de asemenea adăpostiți și îngrijiți.¹³ În acest sens, la Ierusalim exista un han care servea ca spital, fondat de amalfitani în 1070. Această comunitate care îi „servea pe săraci” în acest han-ospiciu al Sfântului Ioan din Ierusalim se militarizează sub conducerea Marelui Maestru Raymond du Puy (1120 - 1154), dar își păstrează și atrbuțiile caritabile de la început.¹⁴

P.01

Raymond du Puy de Provence (cunoscut sub numele latinizat de Raimundus Puteanus, 1083 - 1160) a fost cavaler și cel de al doilea Mare Maestru al Ordinului Sf. Ioan din Ierusalim, începând cu anul 1121 și până la moartea sa. A fost fiul lui Hughes Du Puy, un nobil din regiunea Viennois din Burgundia de Jos (Sudul-Estul Franței de astăzi), care l-a servit la rândul său pe Godeffroy de Bouillon.

Adhemar de Le Puy, legatul papal din timpul primei cruciade, a fost legat de Marele Maestru printr-o legătură de sânge. Raymond du Puy este cel care a transformat Ordinul Cavalerilor Ospitalieri într-o forță militară foarte puternică. Se spune că tot el ar fi fost în fruntea leproșilor care zăceau în afara Ierusalimului, precum și cel care, în cele din urmă, a rupt legăturile cu ordinul de bază pentru a deveni Ordinul Sfântului Lazăr. Raymond du Puy a militarizat ordinul și a stabilit primul punct de îngrijiri medicale din comanderiile Ospitaliere de pe lângă Biserică Sfântului Mormânt din Ierusalim. A fost prezent și la capturarea Ascalonului, din anul 1153.

Ordinul Ospitalier a însemnat pentru Palestina o puternică forță militară, datorită faptului că membrii săi trebuiau să păstreze cu orice preț bogățiile și donațiile venite din Occident.

13 Drîmba Ovidiu (1987), *Istoria culturii și civilizației*, vol. II, Ed. Științifică și Enciclopedică, p. 562.

14 Morrison Cécile (1998), *Cruciadele*, Ed. Meridiane p. 118-119.